

na všechny veřejné pasáže, třeba se jich jen k chůzi užívalo. (Srovn. Budw. A. 3410/1905). Záleží jen na skutečném užívání jich jako komunikací veřejných a nikoliv na způsobu a intenzitě tohoto užívání, kteréžto vztahy vzhledem k institutu stav. čáry, jak již ve zdejším nář. č. Boh. A. 5594/26 byl vyložen, relevantního významu vůbec míti nemohou.

Č. 7612.

Z n á m k y: * Znamky obrazové skládající se z vyobrazení zboží nebo výrobků jimi chráněných mohou se podle odst. 2 § 1 známk. zák. z r. 1890 ve znění novely č. 65/1913 ř. z. vžítí a jest úřad povinen provéstí na návrh strany šetření v tomto předpisu stanovené.

(Nález ze dne 6. prosince 1928 č. 7224/27.)

Prejudikatura: Boh. A 1313/22.

V ě c: Firma Smith and Wesson ve Springfieldu proti ministerstvu obchodu o ochrannou známku.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Pro st-lku byla u obch. komory v Praze dne 29. května 1926 pod č. 29.956 pro revolvery a bambitky zapsána známka, pozůstávající výlučně z vyobrazení bubínkového revolveru. — Výnosem ze 14. července 1926 projevilo min. obch. pochybnost o registrační způsobilosti této známky s hlediska § 1 známk. zák. z důvodu, že, vykazující pouze vyobrazení revolveru, jest pro revolvery a bambitky nedistinktivní. — Ve vyjádření na to podaném uvedla chránitelka, že užívá pozastavené známky již po dlouhou řadu let, že se táž v obchodě vžila takovým způsobem, že jest považována za zvláštní označení zboží, pocházejícího z jejího podniku, nabídla o tom důkaz dobrozdáním obch. komory v Praze a projevila ochotu předložiti k poukazu žal. úřadu i jiné doklady listinné o správnosti svého tvrzení.

Nař. rozhodnutím vyslovilo min. obchodu, že známka, o niž jde, neměla býti z důvodu § 1 známk. zák. zapsána a nařídilo její výmaz. V důvodech se praví: Uvedená známka, vykazující pouze vyobrazení revolveru, jest jako nedistinktivní vyobrazení chráněného zboží vyloučena z registrace podle § 1 známk. zák. ze 6. ledna 1890 č. 19 ř. z. Chránitelka ve svém vyjádření dovozuje, že známky té používá již dlouhou řadu let, takže se vžila v kruzích obchodních takovým způsobem, že jest považována za značku zboží, pocházejícího z podniku chránitelčina, a nabízí o okolnosti té průkaz předložením listinných dokladů jakož i dobrozdáním obch. komory v Praze. Tyto vývody nejsou s to vyvrátiti námitky proti registrační způsobilosti známky, poněvadž známky, vykazující pouhé vyobrazení nebo název chráněného zboží, postrádají jakékoliv rozlišující způsobilosti; tudíž nemůže býti u nich připuštěn průkaz o jich vžití, poněvadž by se tím uvedený název nebo vyobrazení chráněného zboží monopolisovalo pro určitou firmu tak, že by ostatnímu obchodu bylo odňato. Z toho důvodu se zamítá chránitelkou navržený důkaz listinami a posudkem komory o tom, že se známka vžila jako značka chránitelčina zboží.

Stížnost proti tomuto rozhodnutí podaná nepopírá správnost stanoviska v něm zaujatého, že známky, pozůstávající toliko z vyobrazení zboží jimi chráněného, postrádají v zásadě rozlišující způsobilosti podle 1. odst. § 1 známk. zák., obrací se však proti právnímu názoru, že známky takové nemohou nabýti rozlišovací způsobilosti podle ustanovení 2. odst. cit. předpisu, ve znění novely říš. zák. č. 65 z roku 1913. V té příčině nelze nedati stížnosti za pravdu.

Nss vyslovil již opětně (srov. nál. Boh. A. č. 1.704/22 a 6.595/27), že smysl cit. předpisu jest, že úřad, posuzuje rozlišovací způsobilost známky obrazové, nesmí bráti za měřítko všeobecnou zkušenost o tom, zdali ta která známka vzbudí v kterémkoliv průměrném pozorovateli dojem, že jde o zvláštní označení určené k rozlišení zboží chráněného od zboží stejného druhu, ale jiného původu, nýbrž že musí vzíti zřetel k tomu, jak onu známku posuzují příslušné zúčastněné kruhy obchodní, t. j. zkoumati, zdali snad užívání známky pro zboží určitého původu, neb snad i jiné momenty, náležející do okruhu obchodní zkušenosti a znalosti právě těchto kruhů nepůsobí, že se jim jeví distinktivní i označení, jež by samo o sobě podle pojetí neodborníků bylo pokládáno za nezpůsobilé odlišovati zboží podniku jednoho od zboží stejného druhu podniku jiného.

V daném případě tvrdí stěžující si firma, že pozastavená známka na- byla právě zmíněným způsobem distinktivní, které se jí snad s vše- obecného stanoviska nedostává a nabídla v té příčině v řízení správním určité důkazy. Žal. úřad odepřel vzíti tyto návrhy vůbec v úvahu z dů-vodu, že jde o známku pozůstávající jen z obrazu chráněného zboží, na kterýžto případ se 2. odstavec § 1. známkového zákona vůbec nevzta- huje. Toto právní stanovisko nemá však opory v zákoně. Známk. zákon v 2. odst. § 1, jak byl jeho výklad právě podán, klade v otázce zde sporné váhu jediné na to, zdali známka sama o sobě nedistinktivní na- byla fakticky se zřetelem na momenty výše vyložené v zúčastněných kruzích obchodních způsobilosti rozlišovací. Povaha obrazce ve známce takové obsaženého nepadá tu vůbec na váhu a jest proto i lhostejno, zdali obrazec ten znázorňuje zboží značkou tou jako známkou chráněné. Mínil-li proti tomu žal. úřad, že jest monopolisace obrazu zboží jeho zápisem jako známky pro určitého chranitele po zákonu nepřípustná stejně jako monopolisace slovního pojmenování, směšuje zřejmě a bez zákonného podkladu pojem distinktivní (§ 1 známk. zák.) a deskrip- tivní (§ 1 známk. novely), přehlížeje, že tu jde o zcela různé právní instituty upravené odchylnými zákonnými předpisy. Jestliže tedy žal. úřad odepřel uvažovati o distinktivitě pozastavené známky s hlediska 2. odst. § 1 známk. zák. jediné proto, že známka ta obsahuje vyobrazení zboží jí chráněného, porušil tím zákon.

Č. 7613.

Řízení správní: Odvolací komise není oprávněna odmítnouti odvolání podané zmocněncem proto, že není ani stranou ani zmocněn- cem vlastnoručně podepsáno a že není připojena plná moc pro zmoc- něnce (pro obor platnosti zákona č. 101 ř. z. z roku 1896).

(Nález ze dne 6. prosince 1928 č. 13.787/27.)